



**Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1766**

**VD18 90118251**

§. 31. Papa monasticum disciplinam instaurat.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](#)

larius; de S. Cosma Benedictus Cajeta- <sup>Sæcul. XIII.</sup>  
nus Anagniensis, Cardinalis eadem no- <sup>A.C. 1294.</sup>  
mina gerentis ac postea Papæ nepos: hic  
solus fuit ex territorio Ecclesiæ.

Hæc creatio dispicebat plerisque ve-  
terum Cardinalium, quippe quibus Papa  
rem celans novorum nomina non dete-  
xerit nisi die Veneris præcedente colla-  
tionem sacrorum Ordinum. Præterea  
offendebantur, quod Collegas acciperent <sup>Rayn. 1294.</sup>  
<sup>n. 16. 17.</sup>  
Gallos ignotos sibi, & ipsi Papæ vitam  
solitariam prosecuto, ita ut pateret ma-  
nifesto, eum illis purpuram dedisse autho-  
re Carolo Siculorum Rege. Huic etiam  
id obsequium præstabat, ut Neapolim, u-  
bi Princeps iste habitabat, sedem trans-  
ferret suam, attractus specie pacis in Si-  
cilia procurandæ, cum tamen tractis ca-  
loribus æstivis venturus Romanum merito  
crederetur. Bonus Papa videbatur non  
intelligere, sibi tanquam Romæ Episco-  
po ejus curam per se ipsum agendum  
esse.

§. XXXI.

*Papa Monasticam disciplinam in-  
staurat.*

Vigesima septima Septembri, qua non-  
dum Aquilam reliquerat, novæ mo-  
nachorum congregatiōni a se formatæ o-  
mne privilegiorum genus tribuit per di-  
ploma

Sæcul. XIII.  
A.C. 1294

Bullar. Cœlest. Conf. un.

ploma inscriptum Onuphrio Abbatii Sulmonensi ad Spiritum Sanctum, cæterisque Ordinis Benedictini Abbatibus, Prioribus, ac Præfectis coenobiorum hinc pendentium. Ibi eximit eos omni jurisdictione Episcoporum, & in singularem summæ Sedis tutelam recipit. Reddit immunes decimis. Permittit, ut reliquorum Ordinum Religiosos suscipiant; non item, ut ipsi vel subditi ad alios transeant. Dat potestatem de rebus divinis dicendi ad populum, & sacras audiendi confessiones. Denique illis omnia cæterorum Religiosorum privilegia accumulat. Sed postea constricta fuere per diversas Summorum Pontificum sanctiones. Hæc est Congregatio, quæ nomen Cœlestinorum a conditore traxit suo.

Boll. p. 521.

Cogitabat in eam redigere totum S. Benedicti Ordinem: ac mense Octobri Neapolim petens per Montem Cassinum transibat, cuius Abbas tunc erat Thomas Rupensis. Ibi Papa plerisque monachis persuasit, ut deposito amictu nigro ipsius discipulorum vestitum gererent, qui eruditissimo panno cinerei coloris erat. Misit eis suorum quinquaginta circiter, eorumque Moderatorem non Decanum amplius, sed Priorem dici voluit. Quin etiam exilio mulctavit veterum monachorum quandam sibi hac in re obseruentem.

Sed

Sed hæc mutatio cum ejus pontificatu  
cessavit.

Sæcul.XIII.  
A.C.1294.

Inter Fratres Minores illi, qui se accuratae disciplinæ studiosissimos asserebant, haud omisere Papæ Cœlestini proclivitatem ad severam morum correctio-  
*Vading.n.9.*  
*Rayn.n.26.*  
*Boll.p.521.*  
nem in rem suam vertere. Itaque ad eum miserunt Fratrem Petrum Maceratensem, qui Liberatum se nuncupabat, & Fratrem Petrum Forosempsonianum nuper ex Armenia reversos, & ipsi jam cognitos. Hi adibant eum adhuc Aquilæ commorantem, ac petebant, ut per ejus authoritatem, cui nemo auderet se opponere, sibi secundum puritatem regulæ suæ, & ad mentem S. Francisci vivere liceret. Facile id concessit Papa, eisque copiam fecit manendi simul, ubique ipsi placeret, ut ibi libere se veritatem regulæ observarent. Præfecit illis Fratrem Liberatum, & ut ab Ordinis Præpositis majoribus eos tegeret, mandavit, ut se in posterum pauperes eremitas, non fratres Minores dicerent: vocabantur vero postea Eremitæ Papæ Cœlestini. Præterea commendatitias eis litteras dedit ad Napoleonem de Ursinis Cardinalem de S. Adriano liberalem oppido virum causisque piis faventem. Hanc Ordinis divisionem molestissime ferebant Ministri majores: sed nihil au-

A a 5 debant

Sæcul. XIII. debant contra facere durante Cœlestini  
A.C. 1294. pontificatu.

*Papa gratificatur Carolo.*

Etiam Rex Siciliae Carolus e gratia, qua  
apud Cœlestinum florebat, peculia-  
res volebat fructus percipere. Impetra-  
vit ab eo confirmationem pacti, quod  
cum Arragonum Rege Jacobo confa-  
verat; & cujus puncta præcipua erant,

*Rayn. to. 15. I. Carolus procurabit reconciliationem  
app.*

domus Arragoniæ cum Ecclesia, & re-  
vocationem sententiarum omnium la-  
tarum in Petrum Regem, Alphonsum,  
Jacobum, & Fridericum ejus filios.  
II. Jacobus Arragonius Regi Carolo  
restituet Ludovicum, Robertum, &  
Raymundum tres ipsius filios, Berenga-  
rium, & cunctos reliquos, quos habet  
obsides aut captivos, omnesque terras  
ac loca, quæ cis fretum tenet. III. Post  
triennium circiter festum Sanctorum  
Omnium an. 1294 Siciliam reddet Ec-  
clesiæ Romanæ, quæ illam possidebit  
anni spatio, ac nemini restituet sine  
consensu Jacobi. Papa Cœlestinus, in-  
quam, ratam habuit hanc pactionem,  
dummodo Gallorum Rex, & frater e-  
jus Carolus in eam consentirent. Lit-  
teras dabat Aquilæ i Octobris.

Ludo-